

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 1
15. ledna 2018

JSEM DŮKAZEM, že Adopce na dálku FUNGUJE

Příběh jako z pohádky. Chudé indické dívce Venee Fernandes pomohli v programu Adopce na dálku dárci z České republiky ke vzdělání. Nejprve studovala v Indii, poté v České republice. Dnes je sama „adoptivní maminkou“ a velkou propagátorkou Adopce na dálku. Na vlastní kůži zažila, že pomoc funguje.

Jako dítěti z dětského domova by ji v indické společnosti příliš radostná budoucnost nečekala. Začátkem devadesátých let pražská Arcidiecézní charita právě začínala s projektem Adopce na dálku. Nadané dívce tehdy začala pomáhat „adoptivní“ maminka

Venee s rodinou v kontaktní kanceláři Arcidiecézní charity Praha vybirá dítě, které podpoří na dálku.

z Ostravy, která se rozhodla, ačkoli už sama měla čtyři vlastní děti, ze svého platu kadeřnice

podporovat ještě páté – indické.

Pokračování na straně 16.

Neustále usilovat o lepší svět

Marek Eben se s Arcidiecézní charitou Praha zná bezprostředně a zblízka díky péči o jeho nejbližší. Patří také k moderátorům pravidelných charitních benefičních koncertů konaných vždy 31. října v pražském Obecním

domě. Právě ty podporují svým výtěžkem Českou nemocnici v Ugandě. S Markem Ebenem jsme krátce hovořili o nemocnici a významu pomoci.

❑ Jaký dojem na vás dělá práce Charity v Ugandě?

Výborný. Je pro mě šokující zejména to, jak malá částka

může přinést velký efekt. Představte si, že jedno lůžko týdenní péče může stát v Africe 300 korun. To je neuvěřitelné. A je ohromné, když pak vidíte, že se tam dá pořídit i sanitka. A hlavně, že to Charita udělá. To je skvělé. Těší mě být toho aspoň trochu a na chvíli součástí.

Pokračování na straně 8.

Milí přátelé,

připravili jsme pro vás další Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Rozšířené lednové vydání shrnuje tradičně novinky z uplynulých měsíců. Dočtete se, jak jsme v Charitě prožívali Vánoce a komu v tomto období smě-

řovala naše pomoc. Věnujeme se Tříkrálové sbírce a projektům, které díky vaší štědrosti podpoří. Z Ugandy nás v rozhovoru pozdraví vedoucí naší mise Bernadeta Pavlíková. Nechybí další aktuality a příběhy lidí, kterým jsme spolu s vámi mohli pomoci.

Rád bych vám poděkoval za podporu, kterou jste prostřednictvím Charity věnovali potřebným lidem v naší arcidiecezi i v zahraničí. Přál bych si, abychom dokázali být i v tomto novém roce vaší prodlouženou rukou – rukou schopnou proměnit vaši laskavost a dobrotu v účinnou pomoc.

S přáním pevného zdraví, radosti a Božího požehnání v novém roce

Ing. Jaroslav Němec,
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

MOZAIKA UDÁLOSTÍ

➤ Arcidiecézní charita Praha se od 1. ledna 2018 z rozhodnutí Arcibiskupství pražského (zřizovatel Arcidiecézní charity i Domova svaté Rodiny) sloučila s **Domovem svaté Rodiny**. Veškeré stávající služby tohoto domova pro osoby s mentálním postižením budou zachovány pod vedením Arcidiecézní charity Praha.

➤ Farní charita Vlašim oslavila **25. výročí svého založení**. Vlašim navštívil kardinál Dominik Duka a sloužil zde slavnostní mši svatou na poděkování vlašimské Charitě a jejím pracovníkům.

➤ Mši svatou **za zemřelé klienty Charity** – seniory a lidi bez domova – sloužil P. Stanislaw Gora. Jsou mezi nimi i lidé, kteří neměli příbuzné a nikdo se s nimi nemohl rozloučit. Za každého jsme zapálili svíčku a vzdali čest jeho památce.

➤ **NADACE AGEL** ohlásila pokračování spolupráce s Azylovým domem pro matky s dětmi

Gloria, jehož patronem se stala v říjnu 2016.

➤ **AC Sparta Praha** věnovala dar ve výši 50 tisíc korun na podporu osobní asistence pro lidi se zdravotním postižením.

➤ První **Charitativní běh Berounem** uspořádala Farní charita Beroun u příležitosti Dne bez paměti. Akcí na podporu Domova sv. Anežky České pro se-

niory s Alzheimerovou nemocí podpořilo na dvě stě běžců.

➤ Farní charita Beroun se již počtvrté přidala k mezinárodní akci **Noc venku**. Cílem bylo seznámit veřejnost s problematikou bezdomovectví – formou divadla, besedy i možností zakusit na jednu noc, jaké to je přespát v noci venku jako člověk, který nemá vlastní domov. □

Poděkování dárcům ADVENTNÍ SBÍRKY

Během adventu jsme se na vás obrátili s prosbou o pomoc ženám, které zažívají domácí násilí a které žijí mezi námi se skrytou bolestí a trápením. Těmto ženám se věnuje **Poradna Magdala** a vy jste její služby týraným ženám během adventu podpořili částkou **67 429 korun**.

Chtěla bych poděkovat všem dárcům, kteří se do adventní výzvy zapojili. Vaše dary nám umožní zkvalitnit naše služby. Budeme moci zakoupit speciální pomůcky – psychologické testy, pomocí kterých lze diagnostikovat domácí násilí v rodinách s dětmi. Díky vašim darům můžeme také poskytnout materiální pomoc ženám, které k nám přicházejí zcela bez prostředků, jsou na útěku před agresorem a potřebují komplexní pomoc, od utajeného ubytování po psychologickou podporu.

Paní Nany během terapie v Poradně Magdala.

Tváří naší adventní výzvy byla paní Nany. Díky Poradně Magdala se dokázala odrazit ode dna a i přes bolestné zkušenosti, kterými prošla, dokázala znovu získat sebevědomí a radovat se ze života. Poradna Magdala po-

může každý rok přibližně třem stovek žen jako je paní Nany. Jejich jménem vám děkujeme za vaši podporu.

Šárka Martinovská,
ředitelka Poradny Magdala

Připojte se k modlitbám za Charitu

Charitní práce potřebuje trojí ruce: ruce, které pro Charitu pracují, ruce, které ji podporují, a ruce, které se za charitní dílo modlí.

Každou poslední středu v měsíci budu sloužit mši svatou za Charitu, její klienty, dobrovolníky, pracovníky i dárcé. Chtěl bych vás pozvat

k účasti na této mši svaté. Pojdte modlitbou podpořit práci Arcidiecézní charity Praha a čtyř desítek farních Charit, které působí v pražské arcidiecezi. Budeme vyprošovat Boží požehnání pro pracovníky, dobrovolníky a všechny lidi v nouzi, jimž Charita pomáhá. Budeme se modlit i za vaše konkrétní prosby týkající se Charity.

Mše bude sloužena každou poslední středu v měsíci (kromě prázdnin a Vánoc) v 17 hodin, tj. 31. ledna, 28. února, 28. března, 25. dubna, 30. května, 27. června, 26. září, 31. října a 28. listopadu v kostele sv. Josefa, Josefská 43/4, Praha 1 – Malá Strana.

P. Stanislaw Gora, prezident
Arcidiecézní charity Praha

Tříkrálová sbírka v pražské arcidiecézi podpoří MAMINKY S DĚTMI V TÍSNI I SENIORY

Rádi bychom představili čtyři projekty, na které letos vybírali koledníci Tříkrálové sbírky v pražské arcidiecézi. Tzv. diecézní záměry jsou podpořeny vždy 15% částkou z výtěžku sbírky v dané (arci)diecézi. Arcidiecézní charita Praha vybrala následující projekty:

MATERIÁLNÍ A POTRAVINOVÁ POMOC NEJCHUDŠÍM LIDEM

Je stále více lidí, kteří nemají na jídlo. Málokdo ví, že Charita shání, získává a distribuuje tuny pomoci. Buduje také humanitární sklady, kde může uložit

větší množství trvanlivých potravin, oblečení a hygienických potřeb i dalších darů, které může využít pro potřeby lidí v nouzi nebo když nastanou mimořádné události, jako třeba povodně. V současné době

Arcidiecézní charita Praha vylepšuje a buduje funkční systém materiální a potravinové pomoci, jenž bude schopný reagovat na žádosti, které průběžně a stále častěji přicházejí.

AZYLOVÝ DŮM PRO MAMINKY S DĚTMI V TÍSNI V BRANDÝSE NAD LABEM

Azylový dům v Brandýse nad Labem slouží ženám a jejich dětem, když se ocitnou v nepříznivé sociální situaci. Poskytuje azyl a pomoc při hledání nového zaměstnání, bydlení, případně řešení osobní situace, pomáhá maminkám při výchově a péči o děti. V současné době tu žijí převážně matky s malými dětmi na mateřské dovolené, které se z různých důvodů (opuštění partnerem, dluhy, domácí násilí apod.) ocitly bez přístřeší a hrozí proto umístění jejich dětí do ústavní výchovy.

VYBUDOVÁNÍ KOMUNITNÍHO CENTRA FARNÍ CHARITY VLAŠIM

Ve Vlašimi slouží Charita lidem už čtvrt století. Chtějí tu vybudovat Komunitní centrum. Vlašimští by rádi koupili a opravili dům. Uspořádali už vlastní sbírku a chtějí požádat o dotaci EU. K tomu ale budou potřebovat peníze na spoluúcast, ke které by měla pomoci i část výnosu letošní Tříkrálové sbírky. V novém domě by vzniklo komunitní centrum pro seniory, nastěhovaly by se sem sociální poradny,

středisko domácí péče i administrativní zázemí. Plánují zde i půjčovnu rehabilitačních pomůcek.

PODPORA ČESKÉ NEMOCNICE V UGANDĚ

V mrazivém lednovém počasí vybírali koledníci na počesť také těm nejchudším v daleké a horké Africe. Arcidiecézní charita Praha vybudovala a stále podporuje svého druhu jedinečnou nemocnici v Ugandě.

dě. Česká nemocnice sv. Karla Lwagy stojí v kraji Buikwe a loni poskytla péči 20 757 pacientům. Charita získává finanční prostředky na podporu

nemocnice z darů soukromníků i firem, z veřejné sbírky, ale také od štedrých dárců Tříkrálové sbírky.

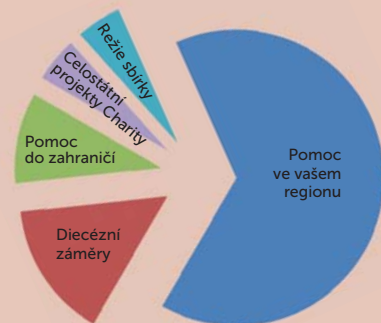
DĚTI SOUTĚŽILY O NEJHEZČÍ KRESBU

Farní charita Vlašim uspořádala již 4. ročník výtvarné soutěže pro děti s názvem „Tříkrálové pomáhání“. Do soutěže se v minulých ročnících přihlásila i Anežka Zapletalová (11 let) s obrázkem anděla.

Letos děti výtvarně ztvárnily téma „Jak chci pomáhat, až budu dospělý/dospělá.“ Obrázky můžete shlédnout při benefičním koncertě „Děkujeme vám 2018“, který vlašimská Charita organizuje v sobotu 10. února od 18 hodin v Kulturním domě Blaník ve Vlašimi. Koncertem bude provázet moderátorka České televize Jana Peroutková a vystoupí na něm místní hudební skupiny. Koncert je poděkováním dobrovolníkům a dárcům Tříkrálové sbírky.

Jak váš příspěvek pomáhá?

Z daru, který jste vhodili koledníkům do kasičky, pomůže 65 % přímo ve vaší obci nebo regionu, 15 % využije na své projekty vaše diecézní Charita, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % podpoří celostátní projekty a 5 % je režie sbírky.

Jak jsme slavili VÁNOCE

Během adventu a Vánoc máme v Charitě mnoho práce. Stejně jako každý. Připravujeme dárky pro děti, chystáme vše pro Štědrý den, dodržujeme vánoční tradice. Posudte sami.

Vánoční zvyky a tradice. Štědrovečerní menu pro opuštěné

Charita je tu pro lidi, kteří procházejí ve svém životě krizí, jsou opuštění nebo ztrácejí soběstačnost. Vánoční svátky jsou příležitostí, jak těmto lidem ukázat, že jejich život má velkou hodnotu a důstojnost a že si stejně jako ostatní zaslouží prožít krásné a štědré Vánoce. A tak jsme připravili štědrovečerní menu pro lidi, kteří jsou opuštěni – pro lidi bez domova, pro seniory, kteří netráví svátky v rodinném kruhu, pro maminky samoživitelky v azylovém domě.

Během adventu jsme se spolu s nimi připravovali na Vánoce – pekli cukroví, vyráběli adventní věnce, připomínali si vánoční příběh. Krásné bylo setkání s potomky našich krajanů z Ukrajiny, kteří přesídlili do Česka a s pomocí Charity zde nacházejí svůj nový domov.

Vánoční rybí polévka pro potřebné

K tradičnímu rozlévání štědrovečerní rybí polévky v centru Prahy se o Vánocích přidala Arcidiecézní charita Praha. Polévka byla připravena pro lidi bez domova a sociálně potřebné, ale i pro kolemjdoucí a návštěvníky vánočních kostelů sv. Ludmily na pražských Vinohradech. „Věřím, že jsme mnoha lidem udělali touto akcí radost,“ říká ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec. „Chtěl bych poděkovat za spolupráci farnosti u kostela sv. Ludmily a firmě DHP Conservation, která darovala suroviny na rybí polévku a která přislíbila podobnou spolupráci i v tomto roce.“

Mše za přežití lidí bez domova

Na konci prosince se uskutečnilo tradiční setkání klientů, pracovníků a přátel Azylového domu sv. Terezie spojené se mší svatou za přežití lidí bez domova během mrazivých zimních dnů. V tomto období Arcidiecézní charita Praha rozšiřuje své služby. Nízkoprahové denní centrum v Pernerově ulici má od počátku prosince otevřeno denně od 8 do 18 hodin. „Lidé mohou přijít, najíst se, umýt, pobýt v teple a obrátit se na sociálního pracovníka,“ vysvětluje

je ředitel Azylového domu Stanislav Fiala. „Během prosince budeme také společně s Armádou spásy otevírat zimní noclehárnu s kapacitou až 150 osob,“ doplňuje. Stane se tak ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy po naplnění stávajících kapacit.

Dárky nejen pro děti a maminky z azylového domu

Štědrý den přichystala dětem a maminkám z Azylového domu Gloria NADACE AGEL. Děti dostaly dárek podle svého přání – pod vánočním stromečkem tak našly mluvící panenku, plyšového pejska, teplákovou soupravu, boty a spoustu

dalších dárků. Nadšení bylo velké. Nadace obdarovala také maminky, a to poukázkou do drogerie. Děkujeme!

Vánoční dárky přichystala Charita i stovkám dětí ze sociálně slabých rodin a osamělým seniorům. S nákupem dárků pomohli firmy (například společnost NNIT) i jednotlivci v projektech, jako jsou Strom splněných přání (Farní charita Žižkov), Dárek pro každého (Farní charita Holešovice), Andělský strom (Farní charita Strahov) či Dopisy Ježíškovi (Farní charita Vršovice).

Krásné Vánoce pro děti v Ugandě, Zambii i Indii

V programu Adopce na dálku nepodporujeme poskytování materiálních dáreků dětem

či jejich rodinám. S jedinou výjimkou. Tou jsou Vánoce (a v Indii svátek Diwali). Jménem českých dárců dostávají děti praktický dárek, pro všechny v dané oblasti stejný, aby si je vzájemně nezáviděly.

Dětem v Ugandě jsme letos k Vánocům nadělili praktické dárky: příkrývku a sadu porcelánových talířů. V Zambii se děti těšily z nového batohu (centrum Solwezi), příkrývky a zubní pasty (centrum Mukonchi) a solární lampičky (centrum Mpanshya). V Indii probíhá program v několika desítkách center. Děti dostávaly nejčastěji oblečení, boty a drobné potřeby do domácnosti.

Neustále usilovat o lepší svět

Dokončení ze strany 1.

☐ **Nemocnice funguje na africkém venkově už 11 let. Čím to, že dílo trvá a roste?**

Naše zkušenost bývá opačná. Občas se objeví skepse, když nějaké dílo nepřináší kýžený efekt: postaví se nemocnice nebo škola a tu pak vypálí nějaký povstalec nebo zpuštěná. Vždycky vzpomínám, jak jsem dělal rozhovor s jezuitou P. Lízou, který pracuje s vězni. Velmi často u něj na faře i bydlí, on se o ně třeba i osobně stará. Ptal jsem se ho, jestli to přináší

nějaký efekt. A on mi vesele povídá: „Třeba žádný. Ale je třeba to dělat.“ Myslím, že je to svatá pravda. Neustále usilovat o lepší svět – ať už to ty výsledky přinese větší nebo menší. Nebo dokonce žádné. Už jenom

to, že to někdo dělá, je cenné. Už to je určité svědectví o kvalitě člověka. V Ugandě jsou ale lidé, kteří tento projekt nemocnice udržují úspěšně při životě!

☐ **Co byste vzkázal dárcům? Jsou jich tisíce z různých míst České republiky.**

Aby si nic nedělali z toho, když jejich štěrnost nebude mít odezvu. Asi se nedočkají nějakého vděku. Ale to k tomu dávání patří a nic to nemění na kvalitě díla. Koneckonců, když si člověk přečte životopisy svatých, jednali často podobně.

Na koncertě se vzpomínalo na kardinála Vlka. „NA CHARITU PAMATOVAL V ZÁVĚTI, oznámil Marek Eben

Ředitel soukromé kliniky Program H Plus dr. Oldřich Šubrt předal Arcidiecézní charitě Praha šek na pořízení nového sanitního vozu pro Českou nemocnici v Ugandě.

Tradičního benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha se zúčastnilo přes tisíce posluchačů. Benefiční večer ve prospěch České nemocnice v Ugandě byl zároveň vzpomínkou na kardinála Miloslava Vlka.

Slavnostní benefiční koncert konaný v koncertní Smetanově síni Obecního domu uvedl Marek Eben. Vzpomínal na kardinála Miloslava Vlka: „K Arcidiecézní charitě měl vždycky blízko. S oblibou říkal, že Charita je tvář církve obrácená ke světu. Je to krásný obraz, který vystihuje přesně to, o co se snaží i náš milý papež František. Pan kardinál Miloslav Vlk měl k Charitě tak blízko, že na ni dokonce pamatoval i ve

své závěti, a to nemalou částkou.“

Na pódium pozval Marek Eben ředitele soukromé kliniky Program H Plus dr. Oldřicha Šubrt. Ten předal Arcidiecézní charitě Praha šek na pořízení nového sanitního vozu pro Českou nemocnici v Ugandě. Hosty koncertu přivítal a za jejich podporu poděkoval arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka, pod jehož záštitou se koncert konal.

KAREL NOVÁČEK LAUREÁTEM CENY CHARITY ČESKÁ REPUBLIKA

V úvodu koncertu převzalo osm osobností Cenu Charity Česká republika za mimořádný přínos charitnímu dílu. Arcidiecézní charita Praha nominovala Karla Nováčka, bývalého profesionálního tenistu, který se po skončení sportovní kariéry prosadil v USA jako privátní ban-

Karel Nováček, bývalý profesionální tenista a podporovatel Arcidiecézní charity Praha, přebírá Cenu Charity od biskupa Pavla Posáda, prezidenta Charity ČR.

keř. Karel Nováček se aktivně věnuje dobročinnosti. Díky jeho iniciativě získaly sociální služby Arcidiecézní charity Praha finanční podporu od UniCredit Bank, Nadace Agel a dalších společností. „Moc děkuji za krásný večer. Velmi si vážím mého ocenění a Arcidiecézní charitě přeji vše nej do dalších let,“ uvedl po koncertě Karel Nováček.

SYMFONICKÝ ORCHESTR I SBOR PŘISLÍBILI ÚČAST V PŘÍŠTÍCH LETECH

O hudební program koncertu se postaral dětský pěvecký sbor RADOST Praha. Vrcholem večera bylo Requiem W. A. Mozarta v podání Symfonického orchestru hl. m. Prahy a Pražského filharmonického sboru pod vedením Andrease Sebastiana Weisera. „Účinkování pro

nás bylo ctí,“ řekl manažer sboru Radim Dolanský. Dramaturg symfonického orchestru Martin Rudovský uvedl: „Jsme rádi, že jsme mohli alespoň hudebně přispět na dobrou věc.“ Obě tělesa přislíbila účast na dalších ročních benefičních koncertu, který má dlouhou tradici a letos se konal po dvacáté šesté.

Ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec uvedl: „Děkuji všem, kteří 26. benefiční koncert Arcidiecézní charity Praha podpořili svou účastí, finančně nebo jakkoli jinak. Moc nás těší pozitivní ohlasy, které dostáváme. Koncert je pro mě symbolem toho, že práce Charity ve prospěch těch nejzranitelnějších, stejně jako příprava velkého koncertu, je dílem velkého množství lidí a potřebuje širokou podporu.“

Českou nemocnici v Ugandě můžete podpořit zasláním daru na bankovní účet veřejné sbírky: 749126/5500. Děkujeme!

ROZHOVOR S ŘEDITELEM: Materiální a potravinová pomoc nejchudším lidem

Je stále více lidí, kteří nemají na jídlo. Málokdo ví, že Arcidiecézní charita Praha shání, získává a distribuuje tuny pomoci. Zeptali jsme se jejího ředitele JAROSLAVA NĚMCE na nově vznikající Středisko přímé a humanitární pomoci, které se bude na materiální pomoc nejchudším lidem specializovat.

□ Jak potravinová pomoc vypadá?

Lidé nám obvykle napíší nebo zatelefonují a popíší poměrně detailně svoji situaci. Včetně té finanční. Jsou to mnohdy silné příběhy. Pro většinu lidí, kteří žijí v dostatku, je těžké si to vůbec představit. Utkvěl mi v paměti dopis od seniora, kterému po zaplacení všech poplatků a nájmu zbylo z důchodu 300 korun měsíčně. Za to si měl pořídit jídlo, léky, oblečení a další nezbytné věci. Dokud si prý mohl přivydělat, nějak vyšel. Pak se mu začalo zhoršovat zdraví a už nemohl na brigády. Říkal, že ztratil důstojnost: „Vůbec už nevím, jsem-li ještě člověk, nebo nepotřebný odpad.“ To je přeci hrozná situace.

Obracejí se na nás také rodiny s dětmi, lidé, kteří jsou zadlužení, kteří skutečně nemají co jíst. Jsou to prosby o pomoc plné zoufalství.

□ Rozdávat jídlo ale nestačí. Některým z nich můžeme

pomoci v rámci sociálních služeb. Maminku samoživitelku s dětmi, která nebyla schopná platit nájem a majitel ji vyhazuje z bytu, můžeme přijmout v azylovém domě. S člověkem, který je zadlužený, můžeme

Středisko přímé a humanitární pomoci chce vytvořit funkční síť materiální pomoci lidem v tísní v pražské arcidiecézi.

postupně pracovat v rámci naší sociální poradny a pomoci mu situaci zvládnout. Téměř všechny případy a životní situace spojuje jedno: materiální nedostatek. Je tedy potřeba dát takovému člověku jídlo, ošacení, hygienické potřeby. Zkrátka to základní, co potřebuje k živo-

tu, aby mohl obstat v běžných situacích. A protože těchto případů se v poslední době objevuje více a více, rozhodli jsme se vytvořit v rámci Arcidiecézní charity Praha samostatné oddělení. Dát celé této pomoci systém. Vzniká proto Středisko přímé a humanitární pomoci.

□ Co spadá do jeho náplně?

Řadu věcí už děláme a je třeba je vzájemně propojit nebo kvůli narůstající potřebě rozšířit. Provozujeme a budujeme humanitární sklady, zejména trvanlivých potravin, oblečení a hygienických potřeb. Někdy i nábytku a čehokoli dalšího, co jako Charita dostaneme darem a můžeme využít pro potřeby lidí v nouzi nebo při mimořádných událostech. V rámci programu FEAD, který z prostředků EU podporuje ministerstvo

práce a sociálních věcí a který běží už druhým rokem, distribuujeme skutečně tuny pomoci. Středisko nebude mít na starosti jen distribuci pomoci, ale i její získávání v akcích, jako je například Národní potravinová sbírka, ve spolupráci s potravinovou bankou atd.

Naší vizí je mít funkční síť pomoci tak, abychom byli schopni pružně reagovat, když se na nás obrátí člověk z jakéhokoli místa v arcidiecézi.

V případě, že byste věděli o člověku nebo rodině s dětmi žijícími v pražské arcidiecézi, která by potřebovala materiální podporu, dejte nám prosím vědět. Chceme pomáhat i lidem, kteří by sami o pomoc nepožádali, ačkoli žijí v hmotné nouzi. Kontaktní osobou je Pavel

Kopka – e-mail kopka.pavel@praha.charita.cz.

□ Potřebné ale nelze jen zahrnovat věcmi zadarmo.

To také neděláme a dělat nechceme – tedy zahrnovat. To by se v konečném důsledku obrátilo proti potřebným.

Materiální pomoc dáváme tak, aby lidé neztratili vlastní schopnosti a motivaci hledat cestu ven z obtížné situace.

Vzalo by jim to vlastní aktivitu. Stali by se pasivními, ztratili veškeré své schopnosti i motivaci. Takže součástí materiální pomoci musí být doprovázení člověka v tom, aby ze své

situace aktivně hledal cestu ven. Musíme přistupovat k potřebným opatrně, abychom jim ještě více neškodili – odborníci by řekli s ohledem na zvyšování možností sociálního začleňování. Ideálně má být materiální či finanční pomoc doprovázena právě nějakým opatřením, které vede k začlenění zpět do společnosti. Maminkám s dětmi v sociálních bytech jsme dávali potraviny a domluvili jsme se s nimi, že peníze v hodnotě potravin, které ušetří, dají na splátku svého dluhu. Lidé, kteří žijí na ulici a jimž dáváme v rámci terénní práce jídlo, zveme zároveň do noclehárny, aby namísto squatu začali přespávat jinde, kde je možnost hygieny a kde je k dispozici návazná pomoc. □

Farní charita Vlašim OTEVŘELA V BENEŠOVĚ nový charitní šatník

Nový charitní šatník sídlí v areálu V Lázních v Pražské ulici 126 v Benešově. Stejně jako

vlašimský benefiční obchůdek, který vlašimská Charita otevřela před třemi lety, i benešovský

šatník slouží především sociálně slabým lidem, kteří si nemohou dovolit nákup nového oblečení. Do charitního šatníku si mohou přijít vybrat z nabídky ošacení i bot. Oblečení získává Farní charita Vlašim z darů. Do charitního šatníku mohou lidé kdykoli v otevírací době přijít a oblečení přinést.

Benešovský šatník je již devátým charitním obchodem v pražské arcidiecézi. Místa, kde mohou sociálně potřební levně nakoupit a dárci přinést oblečení a další věci, které nepotřebují, fungují úspěšně v Berouně, Hořovicích, Zdicích, Vlašimi, Kralupech nad Vltavou, Nymburku a Kolíně. □

KOLÍNSKÁ CHARITA ZALOŽILA v objektu bývalého kasina CENTRUM PRO RODINY V KRIZI

Po zákazu hazardu se v Kolíně uvolnil nebytový prostor v Benešově ulici. Město jej svěřilo Farní charitě Kolín, která objekt zrekonstruovala na zázemí služeb pro rodiny v krizi. Nové Rodinné centrum sv. Zdislavy slavnostně otevřel a požehnal v listopadu loňského roku kardinál Dominik Duka.

Farní charita Kolín nabízí v nově otevřeném centru ve spolupráci s odborem sociálně-právní ochrany dětí služby podporované komunikace partnerů, kteří procházejí krizí, službu asistovaného předávání a asistovaných kontaktů dětí a rodičů.

Během slavnostního otevření centra oslovil přítomné hosty starosta města Kolín Vít

Rakušan. Poděkoval Farní charitě Kolín za její práci a vyjádřil se i k negativním důsledkům hazardu: „Hazardní průmysl je destruktivní pro rodinné vztahy. Příjem z hazardu se městu Kolín v celkovém společenském pohledu rozhodně nevyplácí, protože zvyšuje společenskou tenzi a kriminalitu. Toto místo je zcela příkladným symbolickým prostorem, jak taková změna může vypadat. Z místa, kam lidé ze sídliště chodili utrácet své peníze a vrhali své rodiny do nebezpečí exekucí a dluhových pastí, vzniká místo, kam se budou chodit setkávat maminky a snad i tatínkové s dětmi a tímto zásadním a důležitým způsobem upevňovat rodinné vazby.“

NOVÉ CENTRUM I DÍKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE

Na rekonstrukci centra získala Farní charita Kolín prostředky i díky Tříkrálové sbírce: „Rodinné centrum vyrostlo i na základě darů z Tříkrálové sbírky. Za to patří poděkování všem lidem, kteří sbírku podpořili,“ připomněl ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec.

Centru požehnal arcibiskup pražský kardinál Dominik Duka. Svou podporu vyjádřil i farář kolínské farnosti P. Ján Halama: „Centrum bude sloužit lidem v krizi. Bude to náročný úkol a těžká práce pro všechny, kteří zde budou nabízet služby Charity rodinám v krizi. Chtěl bych vám popřát, abyste vždycky cítili i duchovní podporu a zázemí naší farnosti.“

Modernizace Domova pro seniory a Centra pro tělesně postižené přinese i nové bezbariérové výtahy

V prosinci oslavila jedna z klientek Domova pro seniory kardinála Berana, paní Růžena Típllová, 100. narozeniny. Svůj narozeninový den oslavila v kruhu svých přátel, ostatních obyvatel Domova a pracovníků Charity.

V Domově pro seniory kardinála Berana v Mukařově a v Centru pro tělesně postižené Fatima v pražských Třeboradicích probíhají stavební úpravy spojené s vestavbou nového výtahu.

Stávající bezbariérové výtahy v obou zařízeních bylo nutné vyměnit, aby se zamezilo jejich časté poruchovosti. Nové, modernější výtahy budou mít lepší, vhodněji umístěné ovládací prvky, a tak budou pro klienty komfortnější.

V Domově pro seniory se modernizace dočkají také koupelny a prádelna. Rekonstrukce projde 16 samostatných koupelen v bytech klientů a dvě společné koupelny. Koupelny získají protiskluzovou podlahu a zcela bezbariérové sprchy se sedátkem a madly. Prádelna bude vybavena pračkami a sušičkami, které jsou vhodné pro neustálý provoz. Tím bude zajištěn plynulý chod prádelny i snížení nákladů.

Investice je možné uskutečnit díky finanční podpoře Ministerstva práce a sociálních věcí.

Knižní novinka: Z CHARITNÍ KUCHYNĚ

Z charitní kuchyně je název nové knížky, kterou vydala Farní charita Holešovice. Klientky charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby dávají nahlédnout do svých rodinných receptů. Farní charita Holešovice zase do svého zákulísí, když vypráví příběhy svých pracovníků, ošetrovatelky a zdravotních sester. Kniha byla vydána za finanční podpory Lázní Darkov a její koupí (cena knihy činí 130 Kč) darujete dva obědy seniorům v nouzi, o které Farní charita Holešovice pečuje.

Objednávky můžete zasílat na e-mailovou adresu: charitap7@seznam.cz.

KOMUNITNÍ CENTRUM ŽITNÁ v Sametovém posvícení

V den oslav sametové revoluce se naše Komunitní centrum Žitná 35 zúčastnilo satirického průvodu Prahou – Sametového posvícení, které se odehrálo již po šesté. Občanské iniciativy a spolky se zde mají možnost vyjádřit k současným společenským problémům. V průvodu masek v nadživotní velikosti zhmotňují palčivá témata, kterými se dlouhodobě zabývají nebo která se jich momentálně dotýkají.

Naší snahou bylo upozornit na to, jak snadno se člověk může ocitnout bez střechy nad hlavou. Na výrobě masek pracovali klientky a klienti Komunitního centra pod vedením výtvarnice Kateřiny Ebelové několik týdnů. Společně jsme vymýšleli jakým způsobem ztvárnit naše téma, jakým textem se prezentovat a jak celou akci pojमत.

MASKY ZNÁZORNILY KŘEHKOST SOCIÁLNÍCH JISTOT

Naši klienti a pracovníci Komunitního centra tak prošli Prahou v maskách a se šnečimi ulitami na zádech, které symbolizovaly život bez domova i křehkost sociálních jistot. V čele naší skupiny šel strašák v nadživotní velikosti, kterému svítily oči a který připomínal, jak jed-

noduché je dostat se do tíživé životní situace. Za ním účastníci nesli symbolický most hlásající: „Kde jsme dnes my, můžete být zítra i vy“. Pod ním šli účastníci v maskách přes obličej, se šnečí ulitou na zádech a s papírovou střechou na hlavě, která kladla otázku: „Kde domov můj?“. V ruce nesli papírové klíče a rolničky jako hořkou připomínku své situace.

PRŮVOD PROŠEL NÁRODNÍ TRÍDOU, DĚJIŠTĚM SAMETOVÉ REVOLUCE

Průvod vyšel z náměstí Republiky, kde proběhlo představení jednotlivých iniciativ – sociální, ekologické, zdravotní a kulturní, prošel Celetnou ulicí na Staroměstské náměstí a pokračoval dále přes Karlův most na Kampu, kde bylo velké defilé a prostor k odpočinku po náročné cestě v maskách. Poté průvod pokračoval přes most Legií, prošel svíčkami osvětlenou a lidmi zaplněnou Národní třídou. Slavnostní ukončení se odehrálo opět na náměstí Republiky.

Satirický průvod byl pro nás dobrou příležitostí upozornit na téma bezdomovectví, kterým se naše Farní charita zabývá víc než 15 let. Abychom nebyli jen uzavřené společenství, založili jsme v minulém roce Komunitní centrum. Nabízí pestrý program, o němž se více můžete dozvědět na www.programma-ri.cz/komunitni-centrum-zitna.

Lucie Růžková Rybárová
ředitelka Farní charity
Praha 1 – Nové Město ☐

CHARITA ZÍSKALA v Národní potravinové sbírce přes 22 tun potravin PRO LIDI V NOUZI

„Byl to skutečně neuvěřitelný zážitek lidské štědrosti a souznělosti,“ popsala sobotní akci jedna z organizátorek, Helena Ryklová z Farní charity Stodůlky. Ve 22 supermarketech v Praze a okolí darovali lidé Charitě 22 455 kilogramů potravin a drogerie pro potřebné. Výtěžek násobně přesáhl loňský výsledek.

„Ze sbírky máme opravdu dobrý pocit, lidská solidarita a podpora potřebných ve společnosti zůstává,“ říká sociální pracovnice Dana Kucharčíková z Farní charity Vlašim. „Opět se nám společně podařilo vybrat úžasné množství trvanlivých potravin i drogistického zboží.“ Jaroslava Labutová z Farní charity Lysá nad Labem doplňuje: „Akce se moc povedla, pomoc již rozvážíme potřebným.“

ZÁSoba POTRAVIN NA TŘI ČTVRTĚ ROKU

Zatímco některé potraviny a drogerie putují přímo k potřebným, většinu umístí Charita do svých humanitárních skladů a potřebným je bude distribuovat postupně v průběhu následujících měsíců. „Zásoba potravin nám vystačí zhruba na tři čtvrtě roku,“ říká Lucie Růžková Rybárová z Farní charity Kolín.

Příjemci pomoci jsou jak klienti sociálních služeb Charity (matky s dětmi v azylových do-

mech, lidé bez domova v nízkoprahových denních centrech, senioři atd.), tak lidé a rodiny v nouzi, kteří žádnou sociální službu nevyužívají. Nedávno Arcidiecézní charita Praha zveřejnila výzvu: „V případě, že byste věděli o člověku nebo rodině s dětmi žijícími v pražské arcidiecézi, která by potřebovala materiální podporu, dejte nám prosím vědět. Chceme pomáhat i lidem, kteří by sami o pomoc nepožádali, ačkoli žijí v hmotné nouzi.“

DÍKY POMOCI DOBROVOLNÍKŮ

Národní potravinová sbírka je akcí, která by nemohla fungovat bez pomoci dobrovolníků. „O sbírce mi řekla kamarádka, tak jsem se rozhodla to zkusit. Chtěla jsem udělat něco prospěšného, nechtěla jsem jen proválet sobotu doma,“ říká studentka historie Anna Macurová, která pomáhala v Tesco na Národní třídě.

Pavel Kopka z Arcidiecézní charity Praha poděkoval dobrovolníkům: „Rád bych vyjádřil upřímné poděkování všem, kteří se podíleli na realizaci Národní potravinové sbírky. Při kontaktu s vámi na prodejních jsem intenzivně vnímal pozitivní naladění, zapálení pro dobrou věc a ochotu pomoci potřebným. Není v dnešní době samozřejmé - ale snad právě o to cennější, že lidé investují svůj čas, aby pomohli druhým. Bez tak početného sboru dobrovolníků by akce v tomto rozsahu nebylo možné zvládnout.“

V pražské arcidiecézi se na koordinaci sbírky podíleli: Arcidiecézní charita Praha, Farní charita Beroun, Farní charita Kralupy nad Vltavou, Farní charita Kolín, Farní charita Lysá nad Labem, Farní charita Příbram, Farní charita Roudnice nad Labem, Farní charita Stodůlky a Farní charita Vlašim. ☐

JSEM DŮKAZEM, že Adopce na dálku FUNGUJE

Dokončení ze strany 1.

„Několik let poté, co jsem díky Adopci na dálku® dokončila střední školu, mi indická řeholní sestra Marie Goretti, která tento projekt v Indii zakládala, zprostředkovala studijní pobyt v České republice,“ vypráví perfektní češtinou Venée.

STALI SE MOJÍ RODINOU

V roce 2005 totiž získala stipendium a mohla začít studovat v České republice. Pod jednou podmínkou. Během osmi měsíců se naučí česky a složí úspěšně přijímací zkoušky na vysokou školu. Pokud to nezládně, stipendium skončí. „Nechtěla jsem se nikdy vrátit s neúspěchem, tak jsem do

toho dalo všechno, co jsem mohla. Nikam jsem nechodila. Od rána do večera jsem jenom studovala a studovala. Byl to boj,“ vzpomíná Venée na tvrdé a bolestné začátky.

Díky své pílí a s podporou dobrých lidí zvládla těžký a náročný jazyk. „Získala jsem další, nové adoptivní rodiče, manžele Charlottu a Zbyňka Tiché z Prahy. Brali mě k sobě domů a učili mě česky, opravovali moji výslovnost, brali mě na výlety a vysvětlovali mi, jak všechno funguje. Stali se mojí rodinou a hodně mi pomáhali. A taky pan ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec. Vzal mě k sobě domů a s jeho rodinou si na mě udělali čas. Na Vánoce jsem byla s nimi. Byla jsem překvapená, že jsem

dostala tolik dárků, což v Indii nebývá,“ ohlíží se za svými začátky Venée Fernandes. „Díky těmto dobrým, srdečným lidem jsem mohla zlepšit i moji češtinu a výslovnost. Nakonec jsem byla přijata na dvě univerzity.“

JEDNA Z 32 TISÍC

Svého manžela poznala ještě v Indii. Jejich vztah přetrvál i na velikou dálku. On pracoval a žil v Indii, ona studovala v České republice. Ve studiu ji podporoval a povzbuzoval ji i přes tisíce kilometrů, které je dělily. „V roce 2007 jsme se vzali tady v České republice a v roce 2010 jsme měli velkou svatbu v Indii.“

Manželé spolu mají tříletého syna Kevina, který na podzim získal adoptivní sestřičku „na dálku“. Nyní se totiž Venée spolu s manželem rozhodla podporovat na dálku sedmnáctiletou dívku, která se v Indii připravuje na profesi účetní – oboru, který se v její rodné zemi těší velkému respektu. „Chci jí pomáhat po celou dobu jejích studií. Chtěla bych jí být prospěšná tak, jako byla před mnoha lety prospěšná mně „adoptivní maminka“ z Ostravy. Na vlastní kůži jsem poznala, že program Adopce na dálku® funguje. Je to projekt, kterému je možné věřit. Pomoc se opravdu dostává, kam má. Ve svém životě jsem viděla, že to je možné,“ uzavírá Venée Fernandes – která jediná z 32 tisíc dětí, které za uplynulých dvacet čtyř let prošly programem Adopce na dálku®, žije v České republice. □

Venée Fernandes a Jarmila Lomozová hovořily o programu Adopce na dálku® v Radiu Proglas.

Uganda: ČISTÁ RADOST ZE ŽIVOTA

Oficiální zastupitelský úřad Česká republika v Ugandě nemá. Ten nejbližší je v keňském Nairobi. Svou velvyslankyni však v této africké zemi mají dárci Arcidiecézní charity Praha, kteří podporují českou nemocnici v Buikwe, místní školy a děti v programu Adopce na dálku. Charitního chargé d'affaires tu dělá BERNADETA PAVLÍKOVÁ, která dohlíží na perfektní využití každé koruny, kterou na humanitární účely v Ugandě štědrí Češi svěří.

□ Jak se daří naší ugandské nemocnici?

Velmi dobře. Zaměřili jsme se na zkvalitnění služeb pro pacienty a ještě přísnější kontrolu financí. Momentálně máme dva hlavní cíle: mít v nemocnici neustále přítomné lékaře a dostatek krve, což v Ugandě není zdaleka běžná věc.

□ Nemocnice má od loňského prosince nového ředitele.

Už můžeme bilancovat. V čele nemocnice stanul Ugandan James, mladý člověk plný energie, nadšení a výborných nápadů. Vystudoval management zdravotnictví a několik let řídil kliniku na jihozápadě Ugandy. Předávka nemocnice do rukou místních obyvatel je v Africe svým způsobem velmi riskantní. Náš plán ale vyšel a my v Charitě z toho máme velkou radost.

□ Co vlastně obnáší vaše práce ve vedení ugandské charitní mise?

V Ugandě si lidé myslí, že všechny neziskové organizace mají neomezené finanční prostředky. Je těžké a často únavné lidem stále vysvětlovat, že naši čeští dárci nejsou boháči, kteří nevědí, co s penězi, ale že často dávají ze svého nedostatku. Proto je tady fyzická přítomnost někoho „zvenku“ moc důležitá.

Na starosti mám kromě nemocnice také naše dvě školy a více než 1800 dětí v programu Adopce na dálku. Musím zajistit hladký chod těchto projektů – od dodržování rozpočtů a korektního využití darů od českých dárců, koordinování našich ugandských zaměstnanců, až po práci na zlepšování stávajících projektů a navrhování nových.

□ Můžete nějak popsat svůj pracovní den?

Každý den se věnuji jednomu z projektů – v pondělí jsem v základní škole sv. Jana Nepomuckého v Kitule, v úterý máme poradu vedení v hlavní

kanceláři v Seetě, ve středu mě zaměstnává Adopce na dálku a komunitní rozvojové projekty, ve čtvrtek jsem na technickém učilišti a v pátek v nemocnici v Buikwe. Vždy začínám jednáním s vedoucím daného projektu, probíráme aktuální záležitosti, problémy, úspěchy, nové nápady. Pořídím pár fotek, občas si dám pracovní snídani či oběd s našimi učiteli nebo sociálními pracovníky, rozdáme si úkoly do příště a já se vracím zpátky do kanceláře. Tam vyřizují hlavně komunikaci s pražskou centrálou.

□ Adopce na dálku sklízí plody své práce. Hodně dětí nyní dokončuje školu a už dosahuje dospělosti a staví se na vlastní nohy. Jak se jim daří? Daří se prolamovat „bariéru nevzdělanosti“?

Máme mnoho absolventů, kteří dnes již pracují, mají vlastní rodiny a někteří zakládají

svoje vlastní neziskové organizace či firmy. Spousta z nich nás chodí do kanceláře čas od času pozdravit a povědět nám, jak se jim daří. Většina rodičů našich dětí nikdy nedokončila základní vzdělání, ale mladá generace je na tom mnohem lépe. Uganda se rozhodně posunuje kupředu, co se vzdělanosti týče.

❑ Co vás nejvíc zaskočilo na místním životě, co vám přináší radost a co naopak bolest a těžkosti, které musíte překonávat?

V terénu jsem často a ráda. Doprovázím naše sociální pracovníky při návštěvách dětí z Adopce na dálku® a při distribuci školních pomůcek. Je to skvělá příležitost k dětem mluvit, podpořit je, motivovat. Návštěvy rodin jsou jedny z nejkrásnějších momentů. Místní lidé mě bez váhání přijímají mezi sebe.

Co mě opravdu překvapuje, je ta čistá radost ze života. V Česku se lidé často mračí i přes to, že mají mnohem více, než potřebují. Tady potkáte ovdovělou matku sedmi dětí, která nemá práci, nemá vlastní dům a nemá ani zahradu na pěstování jídla. Přesto ji uvidíte s úsměvem, pobrukovat si písničky a u toho si tancovat. A tohle je běžný pří-

běh, žádná rarita. Obzvláště velkou radost mi přinášejí děti. Máme v Adopci chlapce Godswilla, který je HIV pozitivní. V šestnácti letech má postavu dítěte, ale odvahu má jako málokterý dospělý. I přes svou nemoc je rozhodlaný stát se lékařem a my v Charitě mu moc fandíme. Kromě školného a pomůcek mu zajišťujeme pravidelný přísun vitamínů a pestřejší stravu, protože jeho stav se zhoršuje.

Bolestné příběhy jsou v Africe na denním pořádku. Velmi mě zasáhl příběh naší studentky v Adopci na dálku, která zatajila umělý potrat, dostala infekci a přišla o dělohu. V ugandském kontextu je ztráta plodnosti ženy rovna ztrátě smyslu jejího života, a tak kromě psychických problémů a výčitek svědomí musí čelit i této kruté skutečnosti. Protože sama děti nemám, velmi se mě životní události našich dětí z Adopce na dálku® dotýkají a prožívám je s nimi.

❑ Co vám osobně tato mise v Africe dala a vzala?

O této práci jsem vždycky snila. Je to velký dar, že mohu dělat nádhernou práci, která mě baví a naplňuje. Měla jsem obavy, že budu muset přerušit dálkové studium započaté

v ČR, ale i to se vyřešilo – přihlášila jsem se na univerzitu tady.

❑ Ovlivnila práce v Ugandě vaši víru? Přeci jen křesťanství v Africe je asi jiné než u nás...

Co se víry týče, Uganda je zkrátka jiná. Všichni Ugandané jsou věřící, ať už jsou křesťané, nebo muslimové. Mají úctu k Bohu. Když jsem se jednomu místnímu svěřila, že v Česku lidé většinou v Boha nevěří, velmi upřímně se rozesmál a zeptal se mě, zda si tedy Češi myslí, že se stvořili sami? Tady je víra něco velmi přirozeného, možná je i součástí ugandského vzduchu (*smích*). Každé pracovní jednání začíná modlitbou, každá kancelář, restaurace nebo obchod má na stěně kříž. Růženec je nejoblíbenějším módním doplňkem všech místních katolíků, což je téměř polovina obyvatel Ugandy. Lidé nosí na tričkách biblické verše a billboardy či zadní skla aut lidem připomínají, že Bůh je dobrý, že Bůh je nikdy nezklame, že Ježíš je cesta, pravda a život. Můj pobyt tady mou víru rozhodně ovlivnil. V Česku

jsem hodně pocítovala, že do současného světa nepatřím. Viděla jsem, že mladí lidé mají velmi odlišné hodnoty od těch mých, a to samozřejmě vedlo k pocitu nepochopení. Vždycky jsem si představovala, jaké by to bylo, kdyby všichni lidé v mém okolí znali Boha. Tady v Ugandě se ta představa naplnila – a je to skvělý pocit. My křesťané, ať už kdekoli v světě, jsme samozřejmě hříšní, děláme chyby podobně jako nevěřící, ale stále znovu a znovu se pokoušíme o nápravu a navzájem se povzbuzujeme. A to vědomí, že jsme na stejné lodi, je krásné! Můj pobyt tady mě učí mít větší porozumění pro rozdílnosti lidí a kultur, respektovat druhé, nesoudit podle evropských měřítek.

❑ Co mají lidé na celém světě společné, v čem jste si

s místními lidmi padli hnedle do noty?

Zcela jistě máme všichni společnou touhu po tom být šťastní. Já už ani ty zřetelné rozdíly nevidím. Často zapomínám, že jsem v kolektivu jediná bílá.

❑ V Ugandě jste chtěla být dlouhodobě. Změnilo se něco na vašem plánu? Dá se to vůbec zvládnout? Stykáš se vám?

Jsem tu šťastná. Každý den

prožívám jako dar. Nevím, co bude zítra, za měsíc nebo za rok. Ale jsem tu opravdu šťastná a dá-li Pán, zůstane to tak. Samozřejmě mi chybí rodina, příbuzní, čeští přátelé. Chybí mi diskuzní večery s rodiči a vzpomínání na mládí s dědečkem a babičkou. Díky moderním technologiím s nimi ale zůstávám v úzkém kontaktu a žádný velký stesk mě netrápí. ❑

Článek vyšel v KT č. 50/2017.

V Ugandě jsme postavili novou mateřskou školu

Nová školka vznikla při Základní škole sv. Jana Nepomuckého v Kitule, kterou postavila v roce 2010 Arcidiecézní charita Praha. Na stavbě se podíleli i studenti z Adopce na dálku®. Stavbu totiž zajišťovalo Technické učiliště z Malongwe.

Slavnostního otevření nové mateřské školy se zúčastnilo dva a půl tisíce lidí. Slavnost byla spojena s oslavou Dne Charity. „Po celý den mohli lidé navštívit stánky, kde jsme představili naše projekty – Odborné učiliště sv. Karla Lwagy, Českou nemocnici a komunitní rozvojové projekty. Svůj příběh sdíleli

absolventi z Adopce na dálku®, kteří dnes již pracují jako učitelé, sociální pracovníci, lékaři, ředitelé neziskových organizací, bankéři,“ informuje Bernadeta Pavlíková, zástupce Arcidiecézní charity

Praha v Ugandě. Do školky již začalo chodit prvních 60 dětí. Počítá se s třemi třídami rozdělenými podle věku dětí. Během tří let se celková kapacita 180 dětí naplní. ❑

EUNICE USPĚLA v přijímacích zkouškách NA ZDRAVOTNÍ ŠKOLU

Když byla Eunice Lungu ze zambijské Mpanshye vybrána do programu Adopce na dálku®, chodila tehdy do čtvrté třídy základní školy. Nyní má za sebou střední školu a úspěšně přijímací zkoušky na vyšší zdravotní školu.

❑ Nedávno jsi dokončila střední internátní školu. Jaké bylo studium?

Na internátní škole daleko od mého domova to bylo úplně jiné než na základní škole. Studium pro mě bylo náročné. Někteří spolužáci nebrali školu vážně, od těch jsem se držela

dál. Domů do Mpanshye jsem se vracela jen na prázdniny jednou za tři měsíce vždy po ukončení trimestru. Moje maminka mi pomáhala ze všech sil, pěstovala rajčata na prodej, aby mi přilepšila.

❑ Čím bys chtěla být?

U nás v Mpanshye je misijní nemocnice. Rozhodla jsem se stát zdravotní sestrou. Ráda pomáhám a pečuji o lidi, když jsou v nemocnici. Víím, že to není lehká práce, ale věřím, že mě další tříleté studium dobře připraví. Když jsem se dozvěděla, že jsem u přijímacího pohovoru uspěla, měla jsem obrovskou radost.

❑ Kdy Tvé studium začíná?

Se studiem začnu příští rok v červenci. Zatím docházím několikrát týdně do kanceláře Adopce na dálku®, kde pomáhám s tříděním dopisů, složek dětí, úklidem nebo s dohledem nad mladšími dětmi při psaní dopisů dárčům. Také jsem pomáhala v malé komunitní pekárně a s prodejem housek a muffinů v obchůdku na tržišti. Snažím se vydělat peníze, abych i já přispěla na studium. Mé dárkyni v České republice paní Janě Mertlové jsem velmi vděčná za její podporu. Díky ní mohu zaplatit školní poplatky, pomůcky a uniformu. Už jsem jí psala, že mě přijali na zdravotní školu. Doufám, že bude mít radost. Za všechno jí moc děkuji. Ať jí Arcidiecézní charita Praha Bůh stále žehná. ❑

Pomoc ve vzdělání, KTEROU DOSTALA, vrací dalším studentům

Lamula se narodila do chudé rodiny. Rodiče pracovali jako námezdní dělníci. Živila 12 dětí. Lamula musela od malička rodičům pomáhat v domácnosti i na poli. Na školní poplatky nebyly peníze.

Její život se změnil ve chvíli, kdy byla vybrána do programu Adopce na dálku®. Mohla začít chodit do školy. Učení ji moc bavilo, a tak patřila k nejlepším žákům ve třídě.

Dnes je Lamule 22 let. Vystudovala vyšší školu se zaměřením

na ekonomii. Získala práci účetní ve střední škole v Buwooya, jejíž je absolventkou. Sama nyní podporuje několik dětí ve vzdělání. Platí za ně pravidelně školné. Pro studenty je Lamula vzorem.

„Nikdy nezapomenu na pomoc, kterou jsem dostala od dárců z Česka a od Charity. Za svoje vzdělání a práci vděčím jejich podpoře,“ říká s vděčností Lamula. ❑

Zambii zasáhla EPIDEMIE CHOLERY

Epidemie cholery si v Zambii vyžádala 67 obětí. Nakaženo je tři tisíce osob. Všechny „adoptované“ děti jsou v pořádku.

Nákaza cholery se šíří od října minulého roku. Situaci zhoršilo období dešťů. Zasaženy jsou zejména přelidněné chudinské čtvrti a okolí velkých tržišť. Zde jsou celoročně problémy s odvozem odpadků a nefungující kanalizací.

Cholera se přenáší znečištěnou vodou a potravinami. Prevencí je důsledné dodržování hygieny. Zambijská vláda nyní masivně šíří osvětu ve sdělovacích prostředcích, povolala armádu k úklidu měst od všudypřítomných odpadků, zahájila očkování. Jedním z opatření je odložení začátku školního roku.

Na konci ledna bude situace v zemi přehodnocena. Do té doby zůstávají vzdělávací instituce zavřeny.

ZPRÁVY PRO DÁRCE SE ŠKOLNÍMI VÝSLEDKY DĚTÍ BUDOU ZPOŽDĚNY

„Naše tři centra Adopce na dálku® (Solwezi, Mukonchi a Mpanshya) zůstávají otevřená,“ informuje zástupce Arcidiecézní charity Praha v Zambii Aleš Vacek. „Připravujeme se na nový školní rok, nakupujeme školní pomůcky, připravujeme školní uniformy. Zatím bohužel nemůžeme zahájit pravidelné sobotní doučování pro děti ani alfabetizační kurzy pro dospělé. Vzniklá situace nám komplikuje i přípravu ročních zpráv o pokroku dětí pro české dárce. Zprávy pravděpodobně nestihneme odeslat

v obvyklém únorovém termínu. Výsledky závěrečných zkoušek z konce minulého roku měly totiž školy zveřejnit právě v první polovině ledna,“ dodává Aleš Vacek. ❑

Česká nemocnice v Ugandě ZACHRÁNILA ŽIVOT JEDENÁCTIMĚSÍČNÍ RACHEL

Malárie je jedno z nejzávažnějších infekčních onemocnění, které si na celém světě ročně vyžádá půl milionu lidských životů. V Ugandě je jednou z nejčastějších příčin úmrtí, zvláště u dětí do věku 5 let.

Rachel není ani jeden rok. Do České nemocnice v Buikwe ji přinesla maminka. Holčička byla vyčerpaná, zvracela a trpěla průjmem. Navíc se silně potila – oblečení, ve kterém maminka Rachel přinesla, bylo úplně mokré. Lékaři naměřili horečku 41 °Celsia a diagnostikovali malárii.

Rachel byla silně dehydratovaná, proto dostala infuzi, která jí pomohla dostat se z ohrožení života. Začala užívat léky na malárii. V hospitalizaci zůstala čtyři dny. Její stav se během této doby stabilizoval a začal se zlepšovat.

Pokud by matka s dítětem do nemocnice nepřišla, Rachel

by nejspíš na následky nemoci zemřela. Kdyby dorazily později, měla by trvalé následky – poškození mozku. Ve většině případů malárii provázejí další nemoci a někdy je nutné brát spolu s léky na malárii taky antibiotika.

Rachel přežila malárii díky péči České nemocnice v Ugandě a zásluhy místních lékařů.

270 KORUN ZACHRÁNÍ LIDSKÝ ŽIVOT

V subsaharské Africe zemře na malárii každý den 1 300 dětí. Neexistuje proti ní vakcína, ačkoli vědci na ní posledních 20 let pracují. Léky na malárii jsou v Ugandě zdarma, platí je stát. Ostatní zdravotnický materiál si musí pacient zaplatit, takže léčba lehké formy malárie vyjde asi na 36 korun! Rachel trpěla těžkou formou malárie a byla nutná hospitalizace, takže její maminka zaplatila za zdravotní péči 270 korun.

NEJEN LÉČBA, ALE I PREVENCE

Pediatr Arthur Sonko dal Rachelině mamince hned několik užitečných rad, jak malárii předcházet, aby ji nedostaly i ostatní děti. Nemoc se přenáší kousnutím samičky komára rodu Anopheles. Důležité je proto používat na noc moskytiéru vypranou v pracím prostředku s repelentním účinkem. Snížit výskyt komárů pomůže odstranění vysoké trávy v okolí domu, zakrývání latrín, zavírání oken a dveří na večer, kdy už je tma a komáři začínají být aktivní. Nutné je také nepodceňovat horečku, která může být příznakem této závažné choroby.

Česká nemocnice v Ugandě ošetří ročně 2 200 malarických pacientů. Zhruba tisíc z nich přichází v akutním stavu, jsou ohroženi na životě a musí být hospitalizováni.

V ČESKÉ NEMOCNICI V UGANDĚ se lékaři modlí před každou operací

Josef Borovka je medik v šestém ročníku lékařské fakulty. Poslední prázdniny obětoval České nemocnici v Ugandě, kam se vypravil jako dobrovolník.

□ Jak na vás nemocnice zapůsobila?

V prvé řadě na mě nemocnice zapůsobila tím, jak je velká a jaké spektrum péče poskytuje. Byl jsem příjemně překvapený, že na africké poměry je nemocnice velice dobře udržovaná a už od prvního pohledu mi bylo jasné, že místní personál bere svou práci vážně.

Spektrum péče je, řekl bych, africké. Tropicke nemoci pacientů jsou zde na denním pořádku, stejně tak jako péče o chronicky nemocné, zejména pak o HIV pozitivní pacienty. Co mě ale nejvíce překvapilo, byla četnost chirurgických výkonů. Když přijedete do takové vesnice, jako je Buikwe, a potom vidíte na místní poměry kvalitně vybavený sál, tak stojíte v úžasu. Závěrem bych podtrhl péči o těhotné, rodící a také čerstvé maminky. V Ugandě vychází na maminku pětkrát více dětí než v ČR (6,7 dítěte), tudíž porodů zde bylo opravdu početně, a to včetně císařských řezů.

□ Jak byste toto zařízení stručně představil lidem v České republice?

Nejsem si jistý, zdali je vůbec možné stručným způsobem představit nemocnici natolik odlišnou od nemocnice české.

Uvedeme si příklad právě na novorozcích. Víte, v Ugandě není standardem chodit rodit do nemocnice. Lidé se snaží porod vyřešit pomocí tradičních způsobů, což bohužel vede k celonárodní statistice, že 40 % dětí umírá v prvních 28 dnech

svého života. A právě tato nemocnice se snaží dávat důraz na prevenci vysoké úmrtnosti. Když bych měl nemocnici představit jednou větou, tak řeknu, že je to dílo, které dělá hodně dobra a je projektem naděje, profesionality a velké ochoty.

□ Říká se, že lidé v Africe umírají na banální onemocnění, která by byla snadno léčitelná, kdyby byla v dosahu zdravotní péče. Je to klíčové? Nebo je to pravdivé?

Péče je mnohdy dostupná, ale pacienti často nepřijdou, dokud je nemoc ještě v „banálním“ stadiu, a s těžšími formami nemocí se bojuje mnohem hůře. Ale samozřejmě je v Ugandě výrazně méně dostupná péče než například v ČR. Mnohokrát mi pacienti říkali, že cestovali do nemocnice i 50 kilometrů. Vědí, že v této nemocnici se jim dostane kvalitní péče, což jenom pod-

trhává mé výše zmíněné tvrzení.

❑ **Zůstaly vám v paměti některé konkrétní případy, kdy jste pacientovi, který přišel do nemocnice, mohli zachránit život?**

Některé případy si budu pamatovat do konce života. Jsou to přesně ty, kdy si zapamatujete jména, věk a někdy i porodní míry dítěte. Ale to mluvíme o pacientech, kde to „vyšlo“.

Obecně jsem měl letos štěstí, že jsem se se smrtí pacienta tolikrát nesetkal, a když ano, tak se jednalo o pacienty, kteří měli čas se rozloučit s rodinou a blízkými, tudíž bylo i pro mě jednodušší sledovat odchod či doprovázet na poslední cestu takového člověka.

❑ **Jaká je mentalita místních?**

Jedním slovem: jiná. Nikdo se nikam nežene. Zároveň mi také přišlo, že místní trochu postrádají dlouhodobé myšlení

hlavně v oblasti hospodaření s penězi. Ale naopak musím říci, že na rozdíl od nás vědí, co to je bída a nuzné podmínky, ale i přesto jsem měl pocit, že jsou šťastnější nežli my. Proč? Na to jsem ještě nepřišel.

Jsem více a více přesvědčen, že je medicína v ČR na neuvěřitelně vysoké úrovni a péče, kterou dostávají pacienti, je vynikající. Často se mluví o vztahu lékaře k pacientovi, ale už se moc nemluví o vztahu paci-

enta k lékařovi. A právě to dělá medicínu v Ugandě krásnou. Lékař a pacient si vzájemně věří a vzniklá synergie v léčebném procesu na mě působila mnohem silněji než v ČR.

❑ **Součástí nemocnice je kaple. Je navštěvovaná? Kým nejčastěji?**

Protože tato nemocnice byla zřízena Arcidiecézní charitou Praha a v současnosti je vedena místní diecézí, tak je zde víra v Boha vnímána jako nejdůležitější hodnota. Mše svatě se konají v kapli jednou týdně. Kapli navštěvovali převážně maminky z porodnice a místní personál. Několikrát jsem zahlédl pacienta, jak se šel pomodlit za své uzdravení či jak se rodinný příslušník modlil za uzdravení svého příbuzného. Když jsme u víry, tak vyzdvihnou ještě jednu věc. Moc se mi líbilo, že se před každou operací na chvíli zastavil celý tým, většinou hlavní operatér pronesl modlitbu za následující výkon, a až poté se pustili do práce.

❑ **Jak svůj pobyt v Ugandě hodnotíte?**

Neodnesl jsem si pouze medicínské poznatky, ale i poznatky lidské, které mi přijdou mnohem cennější. Právě lidskost vidím jako největší problém moderní společnosti a bylo krásné si důsledně připomenout, že medicína je hlavně o lidskosti a že bychom na to neměli nikdy zapomínat.

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2. Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401, poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); Foto str. 12: Pavel Kárník; foto str. 23, 24: Josef Borovka; www.praha.charita.cz. Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě. Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.